

Kuranda Kalp Temizliđi

– esraca · 02 Haziran 2014

“ Benim kalbim temiz” sözünü hemen hemen herkes bilir. Birçok insan “benim kalbim temiz, benim kimseye zararım yok ya da Allah içimi biliyor ” gibi kalıplaşmış olan bu sözleri söyleyerek vicdanlarını rahatlatmaya çalışır. Kendisini, temiz kalpli biri olarak ilan ederek, çevresinde bulunan insanları da buna inandırmaya çalışır. Fakat Kur’an’ı Kerim’e baktığımızda, Allah’ın emir ve yasaklarını gerektiği gibi yerine getirenlerin ve Allah’tan samimi olarak korkanların kalplerinin temiz olabileceği çok açık bir şekilde anlatılmaktadır.

O halde bir insanın kalbinin temiz olması için, Kur’an’da bildirilen emir ve yasaklara çok titizlik gösterip, Allah’tan da çok derin bir korku ile korkması gerekmektedir. Kişinin, kendi değer yargılarına göre kalbinin temiz olduğunu ilan etmesinin, Allah katında hiçbir geçerliliği yoktur. Ayrıca, kalbinde Allah korkusu olmayan bir insanın, kalbinin temiz olduğu iddiasında bulunması hiç inandırıcı değildir. Bu şekilde düşünen bir insan, sadece kendini aldatır.

Kur’an ahlakına göre bir insanın, zaman zaman ihtiyaç içinde olanlara yardımda bulunması, kimseye bir zararının dokunmaması, bazı ibadetleri yerine getiriyor olması kalp temizliği için yeterli değildir. Tevbe Suresi’nde, bu konuyla ilgili bir örnek verilir;

"Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cehd (mücadele) edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah Katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez." (Tevbe Suresi, 19)

Aynı şekilde, Bakara Suresi’nde de bu konu, başka bir örnekle açıklanır.

"Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve mücadelenin kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır." (Bakara Suresi, 177)

Ayetlerden açıkça anlaşıldığı gibi, Allah rızası gözetilmeden, gösteriş amaçlı yapılan yardımların ya da iyiliklerin hiçbir değeri yoktur. Bu zihniyetteki insanlar, kendi çevrelerinde, iyi bir insan olarak tanınmaktan öteye gidemezler. Müslümanın amacı ise, etrafında sadece " iyi bir insan" olarak tanınmak değildir. Samimi bir Müslüman’ın tek amacı, Rabbi’nin rızasını ve hoşnutluğunu kazanmaktır. Mümin, Allah’tan hiçbir şeyin gizli kalmayacağını bilir. Allah, insana şah damarından bile daha yakındır. Bu sebeple, kalbimizin temiz olup olmadığını da, Allah bizden daha iyi bilir. "...sizin saklı tuttuklarınızı da, açığa vurduklarınızı da bilir. Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (Tegabün Suresi, 4)"

Gerçek kalp temizliği için, insanın nefsinde barındırdığı tüm tutku ve hevalarından arınıp, selim bir kalple Allah’a bağlanması şarttır. Kalbi temiz olan bir insan, derin bir aşk ile Allah’a bağlı olmaktan, Allah’ın rızasını gözetmekten, Allah’ın emir ve yasaklarını harfiyen yerine getirmekten, Kuran’a sıkı sıkıya bağlı olmaktan ve her an Rabbiyle kalben bağlantı halinde olmaktan, sonsuz mutluluk ve huzur duyan

insandır.

"Bunlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardır. Haberiniz olsun; kalpler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur." (Rad Suresi, 28)